

at Forholdet hidtil har været det, at man i Kommunerne har haft vanskeligt ved at faa noget virkelig Udbytte af disse Midler. Man har maattet spare baade her og der og undlade mange ønskelige Foranstaltninger, som ikke kunde gennemføres med de Midler, man havde, og nu, da vi staar overfor den allerhaardeste Vintertid, da vi gaar 3 Maaneder i Møde, som vistnok vil stille ganske vældige Krav, er det mig ufatteligt, at man kan mene, at der ikke skulde blive Anvendelse for disse Midler. Den ærede Ordfører henviste til, at det for en Kommune paa en halv Snes Tusinde Indbyggere vilde blive 1,000 Kr. pr. Dag. Jeg vil stille et andet Regnestykke op og sige, at de Midler, der her er stillede til Raadighed, drejer sig om godt 13 Øre pr. Individ pr. Dag til Dyrtidsforanstaltninger. At man virkelig tror, at man i den Dyrtid, vi har, og med den mægtige Arbejdsløshed, som den kommende Vinter vil bringe, skulde have vanskeligt ved at anvende de 13 Øre pr. Dag til Dyrtidsforanstaltninger, er mig aldeles uforstaaeligt. Jeg forstaaer ikke, at de to Mindretal vil foreslaa Nedsættelse af det Beløb, som efter min Mening er det mindste, der i det hele taget burde ydes. Jeg maa derfor i højeste Grad beklage, at man ikke i Udvalget har kunnet blive enig om at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt her.

Et andet Spørgsmaal, hvorom der har været Uenighed mellem de 2 Mindretal, er et Skattespørgsmaal, uagtet der efter Forhandlingerne ved første Behandling skulde synes at være stor Enighed om, at man ikke maatte lægge Skatten paa Middelstanden og lette Skattebyrderne for de store Skatteydere. Partiet Venstre er kommet til Klarhed herover, men det konservative Folkeparti, det Parti, som ellers i Skrift og Tale er Middelstandens Talsmand, synes her fuldstændig at have fæstet sin Opmærksomhed paa ikke at røre for haardt ved de store Skatteydere, uden Hensyn til at de ved denne Omhu for de store Skatteydere drysser, om jeg saa maa sige, Skatter over Middelstanden. Middelstanden maa siges at være vel rejst med de Forsvarere, den her har faaet.

Efter disse Udtalelser vil man forstaa, at jeg og mine Partifæller kan ikke andet end stemme imod de foreliggende Ændringsforslag og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i uforandret Skikkelse.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan kun beklage det Resultat, som Udvalgsfor-

handlingerne har ført til, dog er det selvfølgelig opmuntrende, at man ikke paa Skattebestemmelsernes Omraade har foreslaaet uantagelige Ændringer. Hvad der der er foreslaaet af det første Mindretal, er jo en væsentlig formel Ændring, og jeg har intet at indvende imod den formelle Opstilling, der her er foreslaaet. Naar man under a) i Ændringsforslag Nr. 6 til § 7 foreslaar i Stedet for altid at fradrage det skattefrie Beløb at fradrage et ensartet Beløb, som Kommunen maatte bestemme, saa kan jeg give det ærede Medlem for 2den Kreds (Piper) Ret i, at det af mig stillede Forslag er rimeligere, men jeg vil antage, at ogsaa denne Bestemmelse saa godt som altid vil føre til det samme Resultat, nemlig at man vil fradrage det skattefrie Beløb, og jeg kan endelig ikke have noget at indvende imod, at man foreslaar at overlade det til Kommunernes Afgørelse, hvorledes Fradraget bestemmes. Heller ikke mod den Tilføjeelse, der er gjort til Paragraffen, kan jeg have noget at indvende, da den kun udtrykker, hvad der er Hensigten med Forslaget.

I og for sig kunde jeg altsaa ikke have synderligt at indvende imod §§ 5 og 6, hvis de havde været Led i en Ordning, der som Helhed havde været saaledes, at den af mig kunde foreslaas vedtaget. Men det er jo desværre ikke Tilfældet. Man har ikke i Udvalget villet modtage den Haand, jeg rakte til Mindretallet for at forsøge at tilvejebringe en Ordning, om hvilken jeg vilde tro, at den i begge Ting kunde være mødt med Tilfredshed, med andre Ord en Ordning, som ikke i noget af Tingene efterlod en Følelse af, at det ene Ting imod det andet havde nægtet visse Formaal, som dette ønskede fremmet. Men denne Haand har man altsaa ikke villet modtage. Jeg vil dog ikke betragte det som haabløst at gøre et Forsøg endnu. Det ærede første Mindretal har i sin Betænkning skrevet følgende, som allerede er omtalt af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), at Mindretallet „ønsker ikke ved at yde $\frac{2}{3}$ af kommunale Udgifter til Lettelse af Dyrtidstrykket for alle at foranledige, at der bliver mindre til Raadighed til Støtte for dem, der er vanskeligt stillede“. Jeg har tidligere udtalt, at efter min Opfattelse hvilede Mindretallets Mening her paa et fuldkomment Fejlsyn paa, hvorledes Kommunerne, navnlig det store Antal af Landkommuner og mindre Købstadkommuner, var stillede med Hensyn til Anvendelsen af disse Dyrtids-